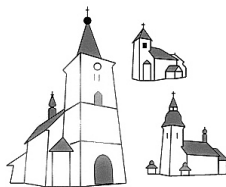

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

ZÁŘÍ 2017

Co je důležitější?

Na konci září začnou v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Skutči **velké opravy** – výmalba s opravou vitráží a maleb, i kamenných částí, výměna vnitřních dveří a vytvoření zpovědní místnosti. Podobně v Předhradí během příštího roku plánujeme novou elektroinstalaci a možná i výmalbu kostela Sedmibolestné Panny Marie. Oba kostely si zaslouží, aby byly po desetiletích obnoveny i uvnitř. Jistě i na Rané vědí, co znamená obnovovat kostel a faru. Je to spojeno se spoustou zařizování, vyjednávání a příprav.

Nicméně jako křesťané víme, že **člověk je živ nejen chlebem**, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.

Podobně nemůžeme jen opravovat chrámy a nevímat si chrámů Ducha svatého – tedy našich srdcí, našeho vztahu k Bohu.

Proto sebe, i nás všechny, chci moc povzbudit, aby plánované opravy byly znamením a **výzvou k obnově našeho života z víry**. Zkusme zapátrat v našem nitru a zjistit, kde opadáva omítka našich vzájemných vztahů, kde vybledla malba čisté duše, kde se rozšířila zhoubná vlhkost lhostejnosti a zvykovosti... Pokusme se o renovaci našich duchovních chrámů.

Jinými slovy – **zkusme si odpovědět na otázky** typu: Snažíš se dobře prožívat mši svatou? Je modlitba součástí každého dne? Uděláte si doma si čas na společnou modlitbu jako manželé a rodina? A co svátost smíření a eucharistie? Na řešení těchto otázek stojí stavba naší víry.

Takže, co je důležitější? Obnova chrámu nebo našeho nitra?

Jedno vychází z druhého, jedno bez druhého se neobejde. Proč opravovat prázdný kostel bez opravdových křesťanů a kde by se věřící scházeli bez kostela? Kostel je formou a naše srdce je obsahem. Obojí je důležité a o obojí se musíme starat...ale více si musíme připomínat to vnitřní, to podstatné, protože to je neviditelné a nenápadné.....

Přeji vám všem radost z víry a žehnám vám do nadcházejícího podzimního času. o. Jan L.

Ve dnech 15. až 20. srpna 2017 proběhlo Celostátní setkání mládeže v Olomouci, kterého jsem se i já osobně zúčastnil. Setkání bylo určeno mladým lidem ve věku od 14 do 30 let, kteří chtěli prožít několik dní

v křesťanském společenství mladých věřících lidí. V minulosti jsem se žádného setkání u nás nikdy neúčastnil a chtěl jsem to zkusit. Celkem se setkání zúčastnilo téměř 6,5 tisíce účastníků, jehož větší část tvořilo kolem 3,5 tisíce dívek a chlapců kolem 2,3 tisíc. Ostatní účastníci byli organizátoři v počtu kolem 750 lidí. Průměrný věk účastníků byl 19 let.

Již od počátečního programu, který otevíral celé setkání v Pevnosti poznání v Korunní pevnůstce, kde bylo hlavní pódium, které sloužilo pro společný program (např. mše svatá), bylo zřejmé, že se bude jednat o vysoce kvalitní program plný Boží přítomnosti a zábavy, která zejména v Pevnůstce poznání byla téměř na dosah.

V následujících dnech si každý účastník mohl vybrat z několika programů, které byly k dispozici po celý den, včetně společné mše svaté. Jednalo se o přednášky, které byly rozděleny do základních 4 témat. Víra, církev, duchovní život; křesťan a svět; vztahy, sexualita, manželství a téma ostatní. Z těchto základních okruhů byly další podokruhy přednášek, ze kterých si každý účastník mohl vybrat. Celkem se jednalo o 102 přednášek, které přednášelo 122 přednášejících, do kterých patřili i známé osobnosti, jako např. režisér Jiří Strach nebo kard. Dominik Duka. Dalšími doprovodnými programy byly koncerty, modlitby, liturgie, návštěvy klášterů a kostelů, nejrůznější druhy výstav nebo třeba sportovní aktivity.

V pátek se konala pouť z města na Svatý Kopeček, která byla dlouhá 8 km. Vyráželo se po obědě. Každý měl pouť obětovat za nějaký svůj úmysl. Při výstupu na samotný Svatý Kopeček si každý poutník měl možnost vybrat ze 3 cest seřazených abecedně. Cesta A představovala dramatické ztvárnění, cesta B představovala cestu identity a cesta C představovala cestu s citáty. Já jsem se účastnil cesty B, která představovala identitu muže a ženy. Všichni poutníci, kteří si vybrali tuto cestu, se rozdělili dle pohlaví a procházeli cestou na vrchol, kde se nacházela různá zastavení s texty, které byly zaměřené na muže nebo ženy. Zde se poutník mohl dozvědět, co je předností muže (rozhodnost, odvaha, síla, sebeovládání, pevnost) nebo co je předností ženy (krása, péče, porozumění, něha, intuice) a jak by se měl muž chovat k ženám, včetně komentářů mladých lidí, jak si představují chování muže k ženám a naopak.

Na samotném poutním místě proběhl doprovodný program a závěrečná mše svatá, která probíhala ve večerním svitu pod otevřeným nebem. Zde jsem cítil velmi intenzivní Boží přítomnost. Dostal jsem posilu a směr pro své další životní plány, začal jsem cítit větší touhu nalézat Boha a prohlubovat tak svoji víru, kterou jsem ještě do svých 25 let neměl příliš pevnou. Celý průběh setkání byl velmi příjemný zážitek sdílený s přáteli, plný zábavy a legrace. Po mši na Svatém Kopečku následoval nádherný ohňostroj. Všichni kdo nebyli na Celostátním setkání mládeže v Krakově dostali Bibli, která se v Českém centru v Krakově rozdávala. Jedná se o krásnou příruční Bibli s úvodním slovem a podpisem kard. Dominika Duky, informacemi o jejím vzniku a návodem, jak tuto Knihu knih číst.

Na sobotní program přijely také rodiny s dětmi, které ještě zpestřily samotnou atmo-

Abychom mohli lépe poznat dalšího novokněze - P. Vojtěcha Novotného, který nás navštívil i v naší farnosti, odpověděl ještě na několik otázek:

Z jakého prostředí, rodiny, farnosti pocházíte?

Narodil jsem se před 31 lety v Příbrami jako mladší ze dvou synů svých rodičů. Když mi bylo 9 let, přestěhovali jsme se do Chrudimi. Zprvu nebylo jednoduché začít říkat „doma“ někde jinde. Ale jsem za Chrudim moc rád a místní farnost mi nesmírně ve vztahu k Pánu Bohu dala...

Kdy a jak se zrodila myšlenka být knězem? Vzpomenete si?

Jsou to chvíle, které chci uchovávat po celý svůj život jako vzácné perly. Uvedu příklad. Bylo to pro mě překvapení – studoval jsem druhým rokem na vysoké škole, jeli jsme s partou mladých z farnosti na duchovní obnovu do Vranova u Brna. Tam zazněla věta: „Možná někoho z vás napadne, že se máte stát knězem. Tak se nebojte.“ Netušil jsem, že by se to mohlo týkat mě. Ale když mi čím dál tím víc zněla v uších a nedávala spát, řekl jsem si: „A proč by se to vlastně nemělo týkat mě?“

Jaká byla vaše studia? Jaký jste byl student?

Odmalička jsem miloval matematiku. Už hodně dlouho jsem měl jasno, čemu se budu v životě věnovat. Po dokončení vysoké školy jsem rovnou přesedlal do Teologického konviktu a semináře. Obával jsem se, jestli teologie nebudou jen „zbožné řeči“. Ale naštěstí matematika i teologie stojí na pravdě – matematika jako přesná věta vychází z definic, teologie na Pravdě s velkým P.

Když se vrátíte ke kněžskému svěcení, jaké pocity ve vás zůstaly?

Propojil bych kněžské svěcení s předcházejícím týdnem duchovní přípravy v Králíkách a s následujícím slavením primiční mše svaté. Všechno bylo na jednu stranu nesmírně krásné, na druhou také „překvapivé“: „Já jsem knězem? To mě nepřestává udivovat!“

Co vám jako knězi dělá radost i starost? I jako člověku?

Radost mi dělá, když člověk upřímně hledá. Je krásné být u toho, když Bůh rozlévá oceány svého milosrdenství ve zpovědi. Naopak starosti mi dělá, když se někdo od Pána vzdaluje a když si v duchu říkám, kdy jej nechá nadobro. Ale abych nepozoroval spíše třísky v očích ostatních, než vlastní trám v oku. „Dokážu být věrný já? Dej mi k tomu, Pane, sílu.“ To je také má velká starost a věřím že i vaše.

Jaká je vaše první farnost? Už jste se zabydlel?

Po kněžském svěcení pokračuji nadále v Poděbradech, kde jsem strávil i deset měsíců jako jáhen. Jsem zde šťastný. A milým bonusem je, že k nám patří i Libice nad Cidlinou, jako rodiště mého patrona svatého Vojtěcha.

Byl jste na realitu všedních dní ve farnosti připraven? Co je nejtěžší?

Dá se dělat spoustu dobrých věcí, ale také se jimi nechat zavalit. Není jednoduché pamatovat na to, že mám nejprve myslet to, co je mým úkolem. A když zbude čas, pak i to ostatní.

Jak jste prožil prázdniny?

O prázdninách jsem zažil tři povedené akce. První byl tábor, při kterém je vždycky příležitost krásně se odreagovat. Druhou bylo Celostátní setkání mládeže v Olomouci, poprvé v roli kněze a zpovědníka, což bylo nesmírně povzbudivé. A do třetice týdenní dovolená s dalšími kněžími.

U čeho si nejlépe odpočínáte?

Mám rád, když mohu být s některým kamarádem a můžeme probírat různé věci. V semináři nám kladli na srdce, ať pamatujeme i na svůj odpočinek. A tak se snažíme čerpat, abychom mohli dál dávat.

Co byste doporučil mladým lidem, třeba ze své zkušenosti, při hledání svého povolání?

Hledání povolání je něco nesmírně krásného. Doporučil bych především upřímnost. Vyberte si třeba jednoho člověka, kterému se svěříte a který s vámi ponese vaše tajemství, vaše otázky. Nebojte se být odvážní. A taky se nebojte zkusit vzít život s Pánem Bohem vážně. Nemodlíte se pořádně? Nevadí, začněte. Zpovídáte se spíš ze zvyku? Zkuste trochu častěji...

Kdo je vám vzorem?

Vzorů by se dalo najít určitě více. Jmenoval bych své kamarády a vrstevníky z farnosti. Když jsem viděl, jak se snaží o život s Bohem, provokovalo to i mě, abych se nad svým vzta-
hem k Bohu více zamyslel...

Váš oblíbený citát z Bible?

„Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.“ (Flp 2,6–11) Tento hymnus se modlí církev v breviáři každou sobotu večer. Vždycky se na tento úryvek z Písma těším.

Děkujeme za rozhovor a přejeme požehnané dny ve vaší kněžské službě.

R. Spilková

CSM OLOMOUC 2017

**Olomouc
2017**

Jistě víte, že se letos o prázdninách, přesně 15. až 20. srpna, konalo Celostátní setkání mládeže v Olomouci. A protože se podobná setkání konají pouze jednou za pět let a jsou určena pro mladé od 14 do 30 let, nepropásli jsme jedinečnou příležitost a mnoho odvážlivců z naší farnosti se setkání zúčastnilo. A proč zrovna odvážlivci? Že by setkání věřících byl horor? To samozřejmě nehrozí, ale protože motto celého se-

tkání znělo NEBOJTE SE!, tak myslím, že to sedí. ☺

A skutečně, žádný strach jsme nepocítovali. Naopak jsme s kuráží a dobrou náladou 15. srpna v dopoledních hodinách nasedli na vlak směr Olomouc. Po příjezdu jsme dostali pokyny k ubytování na kolejích a stravování (co si budeme povídat, svíčková od babičky bude vždy svíčková od babičky, ale nikdo se snad do Olomouce nepřijel najíst a vzhledem k počtu přihlášených patří organizátorům akce velký obdiv ☺).

A nyní něco málo o programu setkání. Na setkání přijelo mnoho lidí z různých koutů

naší republiky. Někdo přijel, aby prohloubil svou víru, někdo jiný se chtěl seznámit s více věřícími lidmi nebo si setkání užít s přáteli například z farnosti, či poznat Olomouc a její památky. Variant je spousta a k tomu byly přizpůsobené i aktivity. Každý den jste si mohli zvolit z mnoha možností, od (nejen) duchovních přednášek, přes sporty, až po tvořivé dílny a kulturní obohacení. Myslím, že si každý našel něco svého, něco co ho zaujalo a díky čemu si setkání užil.

Také nesmím opomenout celodenní pouť na Svatý Kopeček u Olomouce a setkání rodin.

A jak bych celou akci zhodnotila? Za mě jedno velké plus! Těchto pár dní jsem si užila, setkala se s mnoha sympatickými lidmi, užila si skvělé zážitky s kamarády, nasmála se jako dlouho ne, slyšela jsem spoustu zajímavých přednášek, zamilovala jsem si Olomouc a v neposlední řadě to bylo setkání s Bohem.

Veronika Brožková

VEDOUCÍ SKUPIN PŘINÁŠEJÍ ČTYŘI POHLEDY NA NOVÉ BĚRMOVANCE

„Slavnost Seslání Ducha svatého“ v našich farnostech se rychle blíží. Běrmováním, které se koná 24. září, se tak ukončí více než půlroční příprava na tuto svátost. Na ní se jako vedoucí skupinek podíleli i čtyři místní farníci. V anketě vyprávěli o vedení svých skupinek a o svém vlastním běrmování.

Jitka Burešová

Jak vzpomínáte na své běrmování?

Já jsem byla běrmovaná ve Skutči 21. září 1997. Běrmoval nás otec biskup Otčenášek a připravoval páter Šitavanc. Z události samotné si příliš nepamatuju, spíš takové útržky: bylo nás hodně, byl s námi běrmovaný herec Jiří Krytinář, byl nějaký zmatek s objednáváním fotografií a bylo to hektické. Čekala jsem, že se hned „něco“ viditelně stane a ono se nic nestalo. Nicméně Duch svatý si působí podle svého, občas pomůže trpělivost a důkladná analýza a ten „poklad“ se přece jenom najde.

Jak hodnotíte přípravu vaší skupiny?

Odpovědnost za skupinku byla pro mě nová a obohacující zkušenost. Jsem ráda, že jsme naše setkávání všichni zúčastnění přežili a něco se navzájem naučili. ;-)

Co si myslíte o vašich svěřencích?

Přemýšliví, odvážní, zvědaví, inteligentní, perspektivní, sebevědomí mladí lidé, kteří mají chuť a energii pracovat na sobě i okolním světě. Kéž jim to co nejdéle vydrží, s pomocí Boží nejlépe na celý život!

Markéta Požárová

Jak vzpomínáte na své běrmování?

Svoje běrmování jsem prožívala trošku chaoticky, částečně proto, že mu nepředcházela žádná příprava. Jednou jsem se ocitla na faře a pan farář říkal: „Bude běrmování, tak se modli a říkej dokola: přijď Duchu svatý, přijď Duchu svatý. Sežen si kmotru a v neděli jdi do katedrály sv. Víta s tímhle papírkem.“ Tak jsem šla za čtyři dny do katedrály, a protože to bylo za komunis-

tů, tak „nepodzemní“ církev využila příležitosti, že se to biřmování povolilo a bylo nás tam asi milion. Svátost nám udílel kardinál Tomášek. Pocit to hezký byl, ale byl to prostě šupek.

Jak hodnotíte přípravu vaší skupinky?

Když mi došlo, kolik mi to sebere času, tak ve mně hrklo, protože jsem měla loňské pololetí časově náročné. Pán Bůh je ale takový kavalír, že naše dary proměňuje v dary nám, takže to pro mě bylo obdarování v mnoha rovinách.

Co si myslíte o vašich svěřencích?

Měla jsem partu skvělých mladých lidí, kteří byli otevření a poctivě hledali svoji cestu. Stojí na prahu pootevřených dveří.

Vítězslav Příbýl

Jak vzpomínáte na své biřmování?

Od mého biřmování uplynulo více než 30 let, tak si z něho bohužel moc nepamatuji. Snad jen slavnostní pocit při vlastním obřadu.

Jak hodnotíte přípravu vaší skupinky?

Vzhledem k tomu, že tak kvalitní přípravu jsem před svým vlastním biřmováním neprodělal, je pro mě příprava s adepty biřmování takovou dodatečnou nadstavbovou přípravou. Spolu s nimi jsem naslouchal přednáškám na daná témata a doma studoval materiály a zadané biblické texty. Stejně jako adeptům biřmování se mi ne vždy dařilo je nastudovat v daném termínu. Tato naše společná příprava přispěla k oživení mého duchovního života.

Co si myslíte o vašich svěřencích?

Je velmi obtížné v krátkosti souhrnně charakterizovat tolik tak odlišných individualit. Více či méně se všem dařilo studovat zadané texty, stejně jako mně ne vždy v daném termínu. Duchovní život některých je rozvinutý více, u jiných méně. U všech lze pozorovat jeho posun na vyšší úroveň. Doufám, že se i mně podařilo k tomuto rozvoji přispět, tak jako jim se podařilo přispět k oživení mého duchovního života. Na závěr chci naší skupince biřmovanců poděkovat za společně strávené chvíle přípravy a popřát jim, aby se biřmování stalo významným milníkem jejich duchovního života.

Rudolf Požár st.

Jak vzpomínáte na své biřmování?

Já jsem byl biřmován ve stejném roce, kdy jsem se také oženil, a tak jsem měl v hlavě především tu svatbu. Jinak jsem to bral naprosto vážně, věděl jsem, že se otevírá Duchu svatému. Bylo to náležitě slavnostní, protože to bylo v katedrále a svátost mi udělil biskup Dominik Duka.

Jak hodnotíte přípravu vaší skupinky?

Bral jsem to jako službu a bavilo mě to. Jsem dlouhá léta učitel, takže jsem využil své zkušenosti a učitelské schopnosti. Pro mě to taky byla jakási příprava pro nové vylití Ducha svatého.

Co si myslíte o vašich svěřencích?

Pocity jsou dobré i špatné. Dostal jsem partu těch nejmladších dětí. Z některých mám velikou radost, ale u některých mám otazník, jestli je to jejich přijetí svátosti vůbec na místě, protože jsou příliš mladí. Jsem rád, že jsem některé děti poznal blíž.

Položila jsem ředitelce GSŘMR ve Skutči Mgr. Šárce Jonešové několik otázek:

Jak moc odlišná je funkce ředitelky od postu pedagoga? Zvykla jste si?

Naprosto, zcela. Pedagog nemá vůbec potuchy, co se odehrává na druhé straně. Tušila jsem, že budu mít víc práce a odpovědnosti, ale vše ke mně nyní přichází tak konkrétně, až mám obavy, kde naleznu čas a síly pro to, co mne vždy nesmírně bavilo, pro práci ve třídě (a mimo) se studenty. Mám však k sobě skvělou zástupkyni, ekonomku, kolegy a v neposlední řadě především skvělé studenty, to mi dodává pocit určitého klidu.

Co vidíte jako prioritu pro svou školu a studenty?

Nadále pěstování určité specifické atmosféry "naší školy", tj. důvěrné, respektující vztahy mezi studenty a pedagogy, důraz nejen na kvalitní vzdělávání, ale také prostor pro formování jedinečných osobností v malých třídních kolektivech.

Chystáte nějakou změnu?

Vždy je co měnit, ale s ohledem na úsilí a práci předchůdkyně Ing. Dagmar Kučerové nastupuji do stabilního systému. To je pro mne opravdu dobrá pozice i proto, že mám velkou podporu z její strany. Mám určitý časový prostor pro rozkoukání se.

V současnosti je naprosto tristní a demotivující odměňování pedagogů a pracovníků školy. Dlouhodobé podfinancování je ostudou státu. Budu se snažit jejich nízké mzdy (u církevních škol ještě nižší) trochu vylepšit jinak, tedy prostřednictvím projektů, dotací, apod.

Škola, respektive budovy jsou staré, v žalostném stavu. Ráda bych se pokusila vyjednat na biskupství královohradeckém, kterému budovy patří, o úpravách sociálního zařízení, ubytovny a vybudování odborné učebny pro obor bezpečnostně právní činnosti. Z hlediska pedagogického bych pak podpořila zapojení školy do programu eTwinning a navázala na tradici výměnných pobytů.

Jaký důraz dáváte na prezentaci školy? V čem spočívá?

Za 17 let existence gymnázia se vykristalizovalo několik stálých akcí. Díky Mgr. Pavlíně Kořístkové Burešové fungují webové stránky, přehledně a aktuálně, spravuje též FB profil. Dále se účastníme přehlídek středních škol, píšeme články do různých periodik. Studenti se účastní soutěží, pořádáme vánoční akademie, čarodějnický majáles, zapojujeme se do charitativních sbírek, do pořádání fair trade kavárny, máme studentské mše, každoroční maturitní plesy a poslední zvonění. Pokud člověk chce, naše gymnázium uvidí i uslyší.

Potýkáte se s počtem studentů?

Nebudu říkat že ne. Na druhou stranu se velmi opatrně radujeme z pomalu rostoucího počtu studentů víceletého gymnázia a poměrně stabilního počtu studentů oboru bezpečnostně právní činnost. I nadále doufám, že postupně zmizí negativní obraz školy, ke kterému už dnes nejsou objektivní důvody, že nás veřejnost bude vnímat jako instituci poskytující kvalitní vzdělání za dostupných podmínek (odpadají např. náklady spojené s dojížděním, se školným, které je u církevních škol běžné).

Jakou „rolí“ ve vaší církevní škole hraje spirituál? Víte, jak ho vnímají studenti?

V poslední době máme štěstí na laskavé a tolerantní "Jendy". Jenda Paseka zůstane

pro svou obyčejnost, srozumitelnost a chápající přístup v paměti mnohým. Jenda Linhart jde v jeho šlépějích, samozřejmě svým osobitým způsobem, ale stejně nápomocen studentům a pedagogům. Zajišťuje duchovní aktivity, které se díky tomuto přístupu stávají přirozenou součástí naší školy. Jsme za Jendu Linharta rádi.

Uvítala byste spolupráci s místní farností? Pokud ano, tak v čem?

Právě s Jendou už jsme hovořili o zapojení studentů do jednodenní akce skautského střediska, která letos v létě byla tuším první. Například.

Jaký jste vy byla student? Jak vzpomínáte na své školy?

No tichá, snaživá, špatná známka pro mne byla dost tíživou záležitostí. Nejhorší to bylo při tělocviku☹. Nejvíc vzpomínám na gymnázium, kde jsem poznala skvělé lidi, dodnes je mi s nimi moc fajn. Byly to opravdu krásné čtyři roky.

Pak se mi podařilo studovat oblíbené obory v krásném Hradci Králové. Na přednášky docenta Laška, Klímy, profesora Frajdl a zájezdy za uměním s docentem Nesejtem se nedá zapomenout.

Co vám dělá radost a naopak i starost?

Radost mi dělá mnoho věcí - dcery, manžel, Jára Cimrman, zatoulaná kočka, která si našla naši domácnost, ranní káva na zahradě, hodina v mé septimě či debaty s čerstvými absolventy na semináři a právě teď Pink Floyd.

Starosti mi pak dělá program Bakaláři, Miloš Zeman, málo peněz pro "mé" pedagogy a školu, a protože už na nic zásadnějšího nemohu přijít, více se asi raduji.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěchů a spokojenosti ve vaší práci.

R. Spilková

FARNÍ TÁBOR V TRSTĚNICÍCH

V neděli 30.7. jsme se vydali na farní tábor v Trstěnicích. Dorazilo nás 22 dětí a 13 vedoucích. Téma tábora bylo Po stopách rodu Křesislavů. Celým táborem nás provázel Křesislav, který se narodil v době Velké Moravy a zažil příchod Cyrila a Metoděje.

V neděli jsme vyráběli erby, v pondělí příchod Slovanů, Cyril a Metoděj - hra ČERNÁ BÍLÁ, HLAHOLICE. V úterý: Karel IV. - výlet do Poličky, koupaliště, večer souborů (sestřelování, účesy, klády, shazování kuželek, stavění ze sirek, vrhcáby). Ve středu: RENESANCE - dílny: malířská, výroba triček, květinová výzdoba, renesanční píseň. Ve čtvrtek: světová válka. V pátek: komunismus, sametová revoluce.

Každý den nás provázela mše svatá s otcem Ondřejem. Na táboře jsme se měli velmi dobře i díky kuchařkám, které nám velmi dobře vařily. V pátek 5.8. jsme smutni a plni nových zážitků jeli domů.

Kateřina a Eva Pavlišovy

UDĚLENÍ SKAUTSKÉHO ŘÁDU LADISLAVU BARTŮŇKOVÍ

Ve skutečském kostele Nanebevzetí Panny Marie se slavení eucharistie 21. neděle v mezidobí stalo oslavou celého skautského hnutí. Mši svatou celebroidl pomocný biskup královehradecký a celožitovní skaut bratr Mons. Josef Kajnek. Tato neděle se stala výjimečnou díky předání nejvyššího skautského vyznamenání Řádu Stříbrného vlka bratru Ladislavu Bartůňkovi - Baldovi (*1931). Slavnostního předávání vyznamenání se zúčastnilo mnoho vzácných hostů, jimiž byli: senior Řádu Stříbrného vlka, bratr Miloš Blažek - Merkur, další nositelé tohoto vysokého vyznamenání, bratr Eduard Marek - Hroznýš, bratr Zdeněk Navrátil - Fetišek, Jiří Lukšiček - Rys, náčelník Junáka bratr Marek Baláš - Číča, dále také představitelé města Skuteč a mnoho dalších. Před závěrečným požehnáním bratr Merkur udělil Ladislavu Bartůňkovi Řád Stříbrného vlka. Tento řád je významným oceněním, jelikož počet jeho nositelů je omezen pouhými dvanácti členy a je udělován dožitově, ostatním nositelům tohoto řádu však přes jejich vysoký věk zdraví nedovolilo do Skutče přicestovat.

Bratr Ladislav Bartůňek - Balda tento řád získal za svůj celožitovní přístup ke skautskému a civilnímu životu. V 50. letech byl komunistickým režimem vězněn jako nepřítel státu v uranových dolech na Jáchymovsku za protistátní činnost a za pokus o přechod státní hranice poté, co byl Státním soudem ve Skutči ve vykonstruovaném procesu spolu s dalšími občany odsouzen na 6 let tvrdého žaláře. Také se jako vězeň podílel na výstavbě částí města Příbrami. Jelikož byl Junák v době komunistického útlaku zakázán, nemohl se naplno zapojit do skautské činnosti. V roce 1968 a následně v roce 1989 se bratr Balda obrovskou měrou zasloužil o znovuoživení Junáka na Skutečsku a také v celém okrese Chrudim. Na závěr předávání bratr Merkur nádherně vystihl Baldův přínos pro skautské hnutí: "Kdyby nebylo lidí jako je Balda, Junák by dnes neexistoval."

Martin Pavliš ml.

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

24. 9.	Břimování Skuteč - 10.00 - poté farní den večerní mše sv. v 18.00 mimořádně NENÍ, Raná - 14.00 - poté farní den
28.9.	8.00 - mše sv. ve Skutči 8.00 - mše sv. Raná 9.30 - mše sv. v Předhradí
30. 9.	20.00 - Svatováclavský ples ve Vojtěchově 18.00 - poutní mše sv. v Lažanech
1.10	8.00 - dětská mše sv. ve Skutči 8:00 - mše sv. v Holetíně 9.30 - posv. mše sv. v Předhradí 11.00 - poutní mše sv. v Radčicích
7. 10.	8:00 - mše sv. ve Skutči – zahájení Memoriálu P. Václava Křivského
8. 10.	8:00 - posv.mše sv. Prosetín
15. 10.	9.30 - dětská mše sv. - Raná
18.10.	17.45 - Pastorační rada farnosti Skuteč – na faře
22. 10.	Skuteč - Sbírka na PMD – misie + misijní koláč Raná - sbírka na misie
26. 10.	18.45 - Pastor. a Ekonomická rada farnosti Předhradí na OÚ
29.10.	11.00 - posv. mše sv. Hluboká V Předhradí před a po mši sv. a ve Skutči od 16:00-18:00 mimoř. svátost smíření
1. 11.	16.00 - mše sv. v Předhradí + pobožnost 18.00 - mše sv. ve Skutči 18:00 - mše sv. na Rané + hřbitov
2. 11.	8.00 - mše sv. s gymnáziem ve Skutči 16.00 - mše sv. Předhradí 16:00 - mše sv. v Holetíně + hřbitov 18.00 - mše sv. ve Skutči + pobožnost
5. 11.	8.00 - dětská mše sv. ve Skutči 14.00 - posv. mše sv. Janovičky
11. 11.	Zlatá svatba - Raná – Vařejčkoví
12. 11.	II. Sbírka na pojištění
19. 11.	9.30 - dětská mše sv. - Raná
2. 12.	Spol. zahájení adventu na náměstí ve Skutči
3. 12.	Dětská mše sv. + Mikuláš + žehnání adventních věnců, II. sbírka na bohoslovce

8. 12.	6.00 - rorátní mše na Rané
9. 12.	6.30 - dětská rorátní mše sv. při svíčkách + snídaně na faře - Skuteč
10. 12.	18.00 - mše sv. při svíčkách - Skuteč
15. 12.	Zpovídání na faře - Raná od 15.00 do 18.00
16. 12.	9.00 - adventní duch. obnova s P. Antonínem Krasuckim OP na gymn. Skuteč Adventní setkání obce Předhradí
21. 12.	8:00 - mše sv. s gymnáziem ve Skutči při svíčkách
23. 12.	Živý betlém Skuteč
24. 12.	4. neděle adv. - 8.00 mše sv. Skuteč, 9.30 mše sv. Předhradí, 9.30 - mše sv. Raná půlnoční vigilie Narození Páně - 16:00 Skuteč, 22:00 Raná, 22:00 Předhradí, 24:00 Skuteč

Školní mše sv. ve Skutči je v době vyučování každý čtvrtek v 7:05.

Od 25.9. asi do poloviny listopadu bude uzavřen farní kostel ve Skutči, všechny bohoslužby budou v tu dobu v dolním kostele Božího Těla.

V zimním období budou mše sv. ve středu v Hluboké v 18:00, v Předhradí ve čtvrtek v 16:00, na 1. pátek v 16:00, na Štěpánově 2. sobotu v 16:00 a v Lažanech nebudou.

Adventní zpovídání – 10. a 17. 12. před a po mši sv. v Předhradí, 17. 12. od 15:00 do 18:00 ve Skutči.

změna programu vyhrazena :-)

OPRAVA INTERIÉRU FARNÍHO KOSTELA VE SKUTČI

Od 25. 9. do konce listopadu bude ve farním kostele ve Skutči probíhat **výmalba interiéru**, menší opravy vitráží, kamenných prvků a restaurování maleb. Celková cena bude kolem 1 500 000,- Kč. Chceme celou akci zvládnout najednou, což je při stavbě lešení a následném úklidu mnohem lepší, než na dvě etapy.

Máme k dispozici asi dvě třetiny nákladů. Snažíme se i dále žádat na různých místech, ale **prosíme také farníky i další přátele** o finanční příspěvky, popř. zkuste prosím požádat své známé o podporu. Budeme vděční za finanční podporu a také za modlitbu, aby celá akce zdárně proběhla a stala se symbolem obnovy i našeho srdce a vztahu k Bohu.

Jednorázový dar na výmalbu kostela můžete zaslat na účet farnosti Skuteč.

Číslo účtu: 1143388369/0800

Dárci si mohou finanční příspěvky **odečíst z daňového základu**, a to na základě potvrzení o daru.

Pro obdržení potvrzení o daru prosím zašlete na email: linhart.jan@email.cz níže uvedené informace: Jméno a příjmení, Číslo účtu (včetně kódu banky), ze kterého byl dar poslán, Adresu (v případě, že potvrzení budete chtít zaslat poštovní zásilkou).

Jménem Ekonomické rady farnosti Skuteč děkuje a všem žehná P. Jan Linhart, děkan.

Vydáno 24. září 2017 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz